

nech iwupe ūcherdzi na tei sebi — toho swojoho Kneza dla — podawanei Tzesczi, děz třebai te tżesczivo Poinenuwaňo joho zpodobně zwoskocze.

To bě tón posleni Króž, zo Jézus k tému Pisma. Wuzjenném ha Varizeeram réžaw jo, tu Wutoru před swojet Smrcju. Tedém jo wón hizje jón zas jim poporokuwaw te jich Réchi, hizje jón zas na nich wuprajim cesame Béda, korež hizo wo 76. Pol. wopisane su. Confer Luc. 11. cum Math. 23.

### Mawé Dar před Bohom wilki.

**Mr.** Potém ho Jézus poséné napzecžo tomu wopornemu Racheže, ha vžiladuwasche, kah Ludo do toho wopornoho Rachča Peñezé metachu. Wonne bě wele Bohatéch, kiz wele nutzmetachu. Pži stupi pak teiž jena khuda Wudowa, ha nutzczisné dwai mawoi Peñezkai, pozdacju Póm Krošika.

Ha Jézus k sebi zavowa téch swojich Wutzownikow, ha prajesche jim: Zawérno, ja wam praju, talei khuda Wudowa jo naijacze nutzczisva ve wschimi témi, kiz do toho wopornoho Rachča su nutzmetali. Pžetoz schicze su nutzmetali wot toho, žežtož jum nadobówasche ha zbotne běz wona pak jo wot swojeje Khudobé wotedawa schitko žežtož jo měwa, tu czewu swoju Zamóžnoscz, potaikim tu swoju Czertobu. Bóh nelada na tu Wilkoscz toho Dara, hale na tu Wilkoscz ceje Luboscze, korejuz tón Dar ſo da.

### 103. Polazuwaňo.

Jézus provecži toho Templa Zpowaleňo:

**Mth.** **S**ézus z toho Templa wundže, ha džesche swój  
24. 1. **P**uež. Čzi jeho Wutzowniczé k nomu vžistupichu, ha vokazuwachu jomu te wilke wosobne

**Lc.** **T**warzeničža toho Templa; ha někotzi prajachu,  
21. 5. zo tón Tempél tola wot jara rjanéch Kameni ztwarené, ha z wosobněmi Darami wuděbené jo; ha jedén